

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa S. S.
przeciwko P. M. P. D. Sp. z o.o. w K.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 marca 2010 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 24 lipca 2009 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2009 r., Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. oddalił apelację powoda S. S. od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w P. z dnia 29 kwietnia 2009 r., wydanego w sprawie przeciwko P. M. P. D. Spółce z o.o. w K. o odszkodowanie. Ponadto Sąd drugiej instancji kosztami postępowania odwoławczego obciążył powoda i na tej podstawie zasądził od niego na rzecz pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od wyroku Sądu Okręgowego powód wniósł skargę kasacyjną, w której potrzebę przyjęcia jej do rozpoznania uzasadnił oczywistą zasadnością skargi, bowiem „dla każdego prawnika jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, że Sąd II instancji naruszył przepisy: art. 6 k.c. w związku z art. 253 k.p.c. a także przepisy art. 271 k.p.c.". Oczywistość naruszenia wskazanych wyżej przepisów prawa wynika - zdaniem powoda - w szczególności z przyjęcia przez Sąd odwoławczy błędnego założenia jakoby w razie zaprzeczenia przez powoda prawdziwości

złożonych przez pozwaną dokumentów prywatnych osób trzecich stwierdzających przywłaszczenie przez powoda towaru, jak i temu, że pochodzą one od osób, które je podpisały, na powódzie spoczywał ciężar dowodu przeciwnego, pomimo tego że pozwana nie wniosowała o przeprowadzenie dowodu na tę okoliczność z zeznań osób, które te oświadczenia podpisały. Skarżący podniósł również, że ewidentnym naruszeniem zasady bezpośredniości i ustności postępowania cywilnego było uznanie przez Sąd odwoławczy, iż dowodem przywłaszczenia przez powoda paczek papierosów gratisowych, które powinien wydać detalistom, mogą być oświadczenia pisemne tych osób, bez konieczności ich przesłuchania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli jest oczywiście uzasadniona. "Oczywistość" naruszenia przepisów prawa powoływana jako przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania może dotyczyć tylko tych przepisów, które mogą być skuteczną podstawą kasacyjną. Skoro zaś z mocy art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, to - w konsekwencji - podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może być powołanie się w niej na oczywiste naruszenie tych przepisów prawa, które dotyczą ustalenia faktów lub oceny dowodów. Tymczasem wniosek powoda o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej został skonstruowany wyłącznie na powołaniu w nim „oczywistej” obrazy przepisów art. 253 i 271 k.p.c. oraz art. 6 k.c., a więc przepisów dotyczących ustalenia okoliczności faktycznych. Skoro naruszenie tych przepisów nie może być skuteczną podstawą skargi kasacyjnej, to tym bardziej nie może uzasadniać przyjęcia jej do rozpoznania (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2005 r., II UK 65/05, LEX nr 375606 oraz z dnia 25 lutego 2008 r., I UK 339/07, LEX nr 453109).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.